

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého právní věci žalobce: **A. V.**, zastoupený JUDr. Bc. Milanem Čmelíkem, advokátem se sídlem Lidická 405/3, Jablonec nad Nisou, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2023, č. j. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 7. 12. 2023, č. j. 60 Ad 5/2023 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2023. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované vydané v prvním stupni ze dne 26. 1. 2023, kterým žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[2] Při posouzení věci (zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce) vycházel krajský soud především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) ze dne 12. 10. 2023 a vzal rovněž v úvahu znalecký posudek MUDr. Bedřicha Helma ze dne 22. 9. 2023 předložený žalobcem. Posudek PK MPSV vyhodnotil soud jako úplný ohledně skutkových zjištění a přesvědčivý v jeho posudkových závěrech. Krajský soud tak měl za prokázané, že zdravotní stav žalobce odpovídá kapitole XIII, oddílu E, položce 2a, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., která stanoví pokles pracovní schopnosti pojištěnce o 10%. Ve shodě s důkazy provedenými ve správním řízení a se závěry žalované uzavřel, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce

invalidní v žádném stupni invalidity. Ohledně znaleckého posudku pak krajský soud konstatoval, že nebyl vypracován znalcem z oboru posudkového lékařství a posudkové závěry ani neobsahuje, rovněž nebyly hodnoceny ani jiné nálezy, než které jsou součástí posudkového spisu. Neshledal proto důvodu, aby byl na základě znaleckého posudku vyžadován doplňující posudek PK MPSV. Rozhodnutí žalované proto krajský soud posoudil jako zákonné.

[3] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně namítá, že se krajský soud po odborné stránce nevypořádal se závěry znaleckého posudku předloženého žalobcem. Soud sám nemá medicínské znalosti a nemůže hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného. Přesto tak krajský soud činí, pokud závěry znaleckého posudku nevzal v potaz a nepožádal o jeho zhodnocení posudkovou komisi.

[4] Dále stěžovatel krajskému soudu vytýká, že nekriticky převzal závěry posudku PK MPSV, které nepodrobil vlastní analýze a nekonfrontoval je s dalším důkazním materiálem založeným ve spise (například s 3 D rentgeny a vyšetřením Diers, či zprávami z neurologické ambulance, hlavně však se znaleckým posudkem MUDr. Bedřicha Helma). Z tohoto důvodu považuje stěžovatel napadený rozsudek za nepřezkoumatelný. Podle názoru stěžovatele, pokud krajský soud zamítne žalobu, přičemž se opomene zabývat, byť i marginální námitkou, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než takové rozhodnutí zrušit. Právě takovou vadou napadený rozsudek trpí, neboť v rámci vypořádání námitek stěžovatele absentuje vlastní argumentace soudu.

[5] Nakonec stěžovatel namítá, že PK MPSV neposoudila jeho aktuální zdravotní stav, ale vycházela jen ze starších nálezů, které měla k dispozici. Ve skutečnosti jen znalec mohl provést komplexní vyšetření stěžovatele a posoudit jeho současný zdravotní stav, o to více zaráží, že soud odmítl znalce vyslechnout a odmítl vyzvat PK MPSV, aby se k závěrům znalce po odborné stránce vyjádřila. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k vypořádání stěžovatelem uplatněných námitek, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[8] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, „*Přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana*

pokračování

individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“ Ačkoliv byla výše uvedená definice přijatelnosti vytvořena primárně pro věci mezinárodní ochrany, je plně použitelná i po novele s. ř. s. provedené zákonem č. 77/2021 Sb.

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, v čem spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti a žádný takový důvod ve věci nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Jedinou z námitek stěžovatele, která by mohla založit přijatelnost kasační stížnosti, je tvrzení nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Takovouto vadou však uvedený rozsudek zjevně netrpí. Krajský soud se na stranách 4-6 odůvodnění podrobně vypořádal s provedenými důkazy, vysvětlil, proč považoval posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý a stejně tak objasnil, proč nepřikládal větší váhu znaleckému posudku předloženému stěžovatelem a proč nevyžádal k jeho zhodnocení doplňující posudek PK MPSV. Sama skutečnost, že stěžovatel s postupem i závěry krajského soudu v tomto směru nesouhlasí, nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku zajisté nezpůsobuje.

[10] Stejně hodnocení pak platí i pro tvrzení stěžovatele, že krajský soud nekonfrontoval závěry posudku PK MPSV s nálezy uloženými ve spise či se znaleckým posudkem. Zde je třeba poznamenat, že stěžovatel neuvádí, v čem by měly být klinické nálezy, na něž odkazuje, v rozporu s obsahem zmiňovaného posudku a proč by se k nim měl krajský soud jednotlivě vyjadřovat. V obecné rovině soud takovouto povinnost nemá. Znalecký posudek pak krajský soud z hlediska jeho významu pro řízení zhodnotil dostatečně (viz odst. 2 tohoto usnesení), aniž by se pouštěl do vlastního hodnocení medicínských otázek ohledně zdravotního stavu či dochované pracovní schopnosti stěžovatele.

[11] Nejvyšší správní soud tak nezjistil žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti, odmítl ji proto podle výše citovaného ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s.

[12] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že se v daném případě jednalo o věc důchodového pojištění, kde obecně platí ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s., nepřipadá pro rozhodnutí o nákladech řízení v úvahu aplikace usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, věty II.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. listopadu 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

